

2. Hogyha én ezt tettem, Úr Isten, / Avagy hamisság van kezemben;
Hogyha gonoszt tettem ennek, / Ki örült békességemnek;
Hogyha valaki abban megért, / Hogy gonoszt fizettem a jóért;
Sőt, ha jól nem tettem azzal, / Ki nekem volt bosszúsággal:
3. Akkor kergessen ellenségem, / És igen megragadjon engem,
Életemet földhöz verje, / Dicsőségem porrá tegye!
Kelj föl azért nagy haragodban, / Ellenségem ellen támadván;
Add meg az előbbi tisztet, / Kit rendeltél, Uram, nekem!
4. Nagy sereggel aztán a népek / Hozzád gyűlnek, és körülvésznek,
Azért, Úr Isten, támadj fel, / Magas helyre köztük állj fel!
És ottan ítéld a népet, / Ki jól rendelhetsz mindenedet,
És engem hűségem szerint, / Ítéld igazságod szerint!
5. Verd meg az istenteleneket, / És védelmezd meg híveidet,
Mert mindeneknek titkait, / Látod, Uram, szívit-lelkit.
Te vagy paizsom, igaz Isten, / És nem hagysz el veszedelmekben,
Ki a híveket megtartod, / A gonosztól takargatod.
6. Azért Istennek adok hálát, / Hirdetem ő szent igazságát,
És felséges szent nevének / Dicséreteket éneklek.

” *Az én pajzsom az Isten, aki megszabadítja a tiszta szívűeket.*
(Zsolt 7,11)